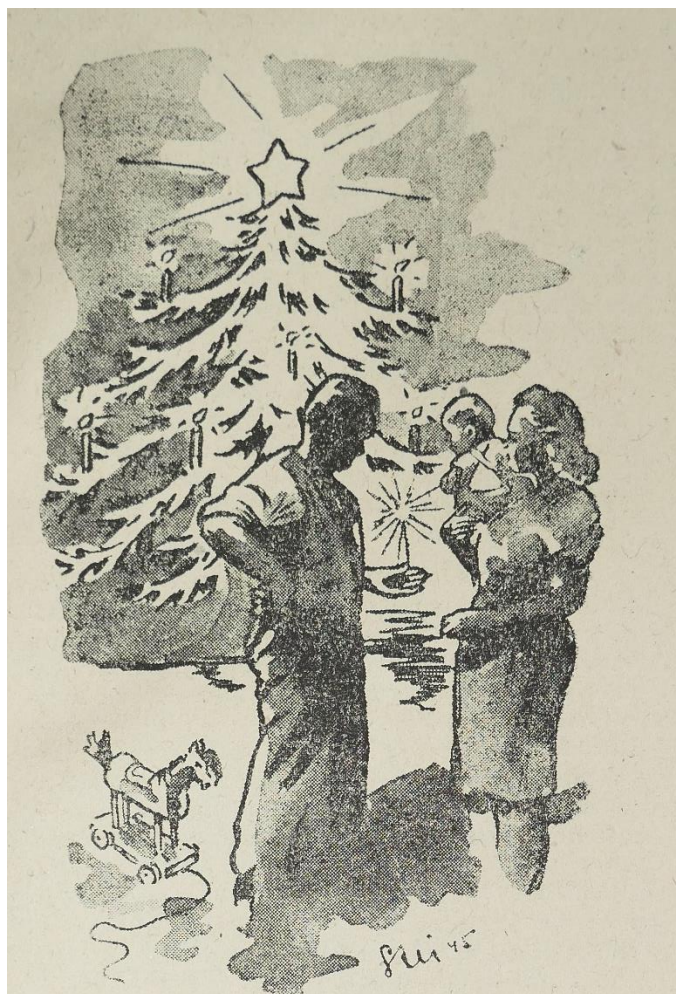

Blíží se první svobodné vánoce . . .

*Náměstí a tržiště se naplnila vánočními stromky. Výklady obchodů hýří okrasami, děti s rozšířenýma očima hledí do výloh hračkářských obchodů. Dívají se s obdivem na elektrický vláček, na sametového medvěda, na světlo-
vlasou panenku v národním kroji. Ti starší čtou v novinách úřední zprávy o přidělu kakaa, cukrovinek, rýže a lihovin. Někteří pečlivě zkoumají jízdní řád s otázkou, jak se dostanou včas domů, k mamince. A již stojí krásný strom na křižovatce Riegrova náměstí a po několikaleté přestávce opět se rozzáří. Pak chudé ještě přípravy na první vánoce v osvobozené vlasti vyvrcholí.*

Těšíme se, i když nebudeme mít všichni na stole při štědrovečerní hostině tradiční kapří řízky nebo »černou« omáčku. Ale jsou to vánoce naše — svobodné! V mezích možností si popřejeme a užijeme radosti vánoc. Děti si pohrají a zazpívají, dospělí pobesedují. Mnozí z nás budou mít však skutečně dobrou příčinu k opravdové radosti. Budou slavit vánoce na svém, v nových domovech. Získali usedlosti nebo živnosti v pohraničí. Mohou se proto nadějně dívat do budoucnosti. Mají zdravé ruce, které se nebojí práce. A my ostatní? Statečně vydržíme nést ještě nějaký měsíc strašné následky válečného ochuzení našich zemí. Vždyť vzpomeňme si, jak jsme před rokem říkali: »Ať již je to jak chce, jen když bude konec války a poženeme Němce«. A obě naše přání se plní.

—kp.

Vánoce 1945

M i r o t a

*Dnes už se nestřílí,
ticho je svaté ...
Dábel už nešílí,
dělátko zlaté*

*Neboj se, maličké,
jsi naše všecko —
jsi naše naděje,
národa děcko*

*Jsme s mámou na stráži,
ať život chvátá ...
Vrahům již otročit
nebude táta!*

*Dnes už se nestřílí,
usměj se, robě!
Jdem lepší budoucnost
pod strom dát Tobě ...*